

عنوان مقاله:

اهمیت تعامل و گفت و گوی فرهنگی در منظر قرآن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 8، شماره 32 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهسا فاضلی

خلاصه مقاله:

قرآن، به خلقت گوناگون امتهای و ملت‌ها اشاره کرده دلیل این گوناگونی را شناخت ملت‌ها از یکدیگر معرفی می‌کند (حجرات/ 13). (طبیعی است که شناخت امتهای از یکدیگر جز از راه ارتباط، تبادل نظر و گفت و گو امکان نخواهد داشت. قرآن، علاوه بر آن که بر روابط اجتماعی میان انسان‌ها تاکید فراوان دارد، آنان را به سیر و گردش در میان سایر اقوام و ملل و سیاحت در زمین فرامی‌خواند (آل عمران/ 137، انعام/ 11، نحل/ 36، نمل/ 69، عنکبوت/ 20 و روم/ 42) و به اندیشه و تفکر در احوال دیگر ملل و اقوام ترغیب می‌کند؛ این امر، خود بیانگر توجه اسلام به لزوم تعامل و ارتباط میان ملت‌ها و پرهیز از گوشه‌گیری و انزواست. بررسی آیات قرآن و روایات معصومان (ع) نشان می‌دهد، اسلام به موضوع گفت و گو و مناظره، به مثابه ابزاری مناسب برای برقراری ارتباط و تفاهم بین فرهنگ‌ها و ادیان، توجه ویژه‌ای دارد؛ چندان که می‌توان گفت اسلام، آیین گفت و گو، و قرآن، کتاب گفت و گو است؛ گفت و گوی خدا با پیامبر (ص)، فرشتگان، مومنان و کافران. در این میان، گفت و گوی‌های بیل و قابیل در قرآن را می‌توان نمادی عینی از نخستین برقراری ارتباط و گفت و گو در زندگانی انبای بشر دانست.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683411>

